



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 479

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 74 din 22 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.....	2–4
Decizia nr. 135 din 20 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4–5
Decizia nr. 184 din 29 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale	6–8
Decizia nr. 186 din 29 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.629. — Ordin al ministrului educației naționale privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea criteriilor și procedurilor de evaluare și certificare ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi.....	11–14
3.687. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „preșcolar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 74

din 22 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Neptun Street — S.R.L. din comuna Miroslava, în Dosarul nr. 31.272/245/2015 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.199D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la generalitatea legilor. Arată că instanțele judecătorești sunt cele care au competența de a verifica ce documente sunt „relevante” în scopul constatării contravenției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 31.272/245/2015, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de petenta Societatea Neptun Street — S.R.L. din comuna Miroslava, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii contravenționale împotriva procesului-verbal de contravenție întocmit de Garda Națională de Mediu, prin care a fost sancționată în temeiul art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate, în temeiul cărora a fost sancționat, nu îndeplinesc cerințele de previzibilitate și contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 21, art. 24, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens se susține că norma de incriminare nu îndeplinește caracterul previzibil, pentru că stabilirea faptelor a căror săvârșire constituie contravenție este lăsată la libera apreciere a agentului constator. Astfel, petenta nu are posibilitatea de a-și regla conduita. Dreptul la un proces echitabil și dreptul părții de a se apăra în fața instanței sunt iluzorii, dacă se permite agentului constator să sancționeze nedepunerea unor documente relevante. Astfel, înțelesul sintagmei

„documente relevante” este lăsat la aprecierea agentului. Potrivit procesului-verbal de contravenție, nedepunerea împuternicirii reprezentantului societății sau nedepunerea cărți de identitate a reprezentantului societății constituie documente relevante care pot fi sancționate cu amendă de 50.000 lei. În concluzie, se susține că dispozițiile de lege criticate au un caracter general, care îi împiedică pe destinatarii normei să prevadă conținutul contravenției.

6. **Judecătoria Iași — Secția civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(3) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...] 5. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asista persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante;*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării legilor, a Constituției și a supremației sale, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 363 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 17 mai 2010,

prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (1) privind libertatea individuală, ale art. 25 privind libera circulație și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestora.

13. În cauza de față, autorul excepției critică aceleași dispoziții de lege, prin raportare, însă, la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 21, art. 24, precum și prin raportare la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens, autorul excepției susține că dreptul la un proces echitabil și dreptul părții de a se apăra în fața instanței sunt iluzorii, dacă se permite agentului constator să sancționeze nedepunerea unor documente relevante. Astfel, înțelesul sintagmei „documente relevante” este lăsat la aprecierea agentului constator.

14. Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, protecția mediului este obiectiv de interes public major, iar, în conformitate cu art. 94 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, „Protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, în care scop: [...] e) asistă persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante și le facilitează controlul activităților ai căror titulari sunt, precum și prelevarea de probe;”. Textul de lege criticat — art. 96 alin. (3) pct. 5 din același act normativ — instituie o sancțiune contravențională pentru încălcarea obligației prevăzute de lege în sarcina persoanelor fizice și juridice, și anume aceea de a asista persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante.

15. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin lipsa de claritate și previzibilitate a textului de lege criticat, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). Totodată, prin Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2016, paragrafele 22 și 23, Curtea Constituțională a reținut că instanța de contencios al drepturilor omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă

la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, și Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre.

16. Aplicând aceste considerente la speța de față, Curtea observă că textul de lege criticat prevede obligația persoanelor fizice și juridice de a pune la dispoziția persoanelor împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante, precum și sancțiunea nerespectării acestei obligații. În ceea ce privește documentele relevante care trebuie puse la dispoziția persoanelor împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, Curtea constată că acestea diferă de la caz la caz, legea neputând să prevadă, în mod exhaustiv, care sunt documentele relevante în fiecare speță. Așadar, Curtea reține că textul este formulat cu o precizie suficientă care permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. În concluzie, nu se poate primi critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate au un caracter general, care îi împiedică pe destinatarii normei să prevadă conținutul contravenției. Având în vedere considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la previzibilitatea legii, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

17. Curtea mai reține că stabilirea faptelor a căror săvârșire constituie contravenție nu este lăsată la libera apreciere a agentului constator, deoarece procesul-verbal de contravenție poate fi atacat cu plângere contravențională la instanța judecătorească, ceea ce s-a întâmplat și în litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Astfel, critica potrivit căreia stabilirea faptelor a căror săvârșire constituie contravenție este lăsată la libera apreciere a agentului constator este neîntemeiată, deoarece procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției va fi analizat, sub toate aspectele, de instanța judecătorească, iar, în cadrul acestui litigiu, autorul excepției are la îndemână toate mijloacele procedurale pentru asigurarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Pentru aceste argumente, textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil și 24 privind dreptul la apărare și nici celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la accesul la justiție.

18. În final, Curtea constată că susținerile autorului excepției referitoare la solicitarea concretă a agentului constatator a unor documente nerelevante în opinia autorului excepției (cum sunt împuternicirea reprezentantului societății sau cartea de identitate a reprezentantului societății), precum și eventualele

abuzuri ale agentului constatator nu constituie aspecte de neconstituționalitate a textului de lege criticat, ci aspecte privind aplicarea legii, ce intră în competența de soluționare a instanței judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Neptun Street — S.R.L. din comuna Miroslava, în Dosarul nr. 31.272/245/2015 al Judecătorei Iași — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135

din 20 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ioan Mihai Tănase în Dosarul nr. 594/310/2016 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 75D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 594/310/2016, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Mihai Tănase, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt contrare art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că accesul liber la justiție constituie un principiu fundamental al organizării oricărui sistem judiciar democratic, fiind consacrat în documente internaționale, iar posibilitatea oricărei persoane de a introduce o acțiune în justiție, ce implică obligația corelativă a statului ca, prin instanța competentă, să soluționeze aceste acțiuni reprezintă accesul liber al persoanei la justiție.

7. De asemenea menționează că este vorba de un raport juridic de drept public, iar, în legislația anterioară, plângerea contravențională și calea de atac pronunțată asupra acesteia erau scutite de taxa judiciară de timbru. În acest context apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu are forța legislativă necesară pentru a modifica acte normative de nivelul legii organice, sens în care menționează legislația privind regimul juridic al contravențiilor și privind taxele judiciare de timbru.

8. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul cuprins: „*În materie contravențională, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precum și calea de atac împotriva hotărârii pronunțate se taxează cu 20 lei*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea este invocat art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 124 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 28 aprilie 2016, Decizia nr. 232 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 5 iulie 2016, Decizia nr. 429 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 7 august 2015, Decizia nr. 792 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 14 ianuarie 2016, Decizia nr. 530 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 5 decembrie 2014, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

15. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că, în materie contravențională, potrivit art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, „*plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precum și calea de atac împotriva hotărârii pronunțate se taxează cu 20 lei*”, aceste cereri nemaifiind scutite de taxa judiciară de timbru, astfel cum era statuat în art. 36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în forma sa inițială. Astfel, Curtea a observat că taxa instituită prin Ordonanța de urgență

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Mihai Tănase în Dosarul nr. 594/310/2016 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

a Guvernului nr. 80/2013 este, însă, una fixă și nu depinde în niciun fel de tipul contravenției împotriva căreia se depune plângerea și nici de cuantumul amenzii. În acest context, în Decizia nr. 232 din 19 aprilie 2016, precitată, Curtea a reținut că o atare soluție legislativă este justificată atât timp cât legiuitorul optează, în materie contravențională, pentru sistemul unei taxe fixe, și nu la valoare, considerente pentru care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

16. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție prin impunerea unor taxe judiciare de timbru, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 832 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012, arătând că, potrivit dispozițiilor constituționale, accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind, astfel, justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Astfel, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii, iar impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe ori impozite sau, dimpotrivă, să instituie asemenea taxe astfel cum este cea criticată în prezenta cauză. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. În ceea ce privește critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu are forță legislativă necesară pentru a modifica acte normative de nivelul legii organice, Curtea observă că, potrivit art. 115 din Constituție, interdicția reglementării pe calea delegării legislative are în vedere adoptarea ordonanțelor Guvernului emise în temeiul unei legi de abilitare, iar nu în ceea ce privește ordonanțele de urgență.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 184

din 29 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, excepție ridicată de Societatea Euromobila Prod — S.R.L., cu sediul în municipiul Giurgiu, în Dosarul nr. 1.320/122/2016 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 172D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune, în principal, concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere faptul că nu se formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci se dorește adoptarea unei alte soluții legislative. În subsidiar, solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, apreciind că nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii, atât timp cât norma legală impune aceleași condiții tuturor contribuabililor pentru a beneficia de scutirile fiscale menționate în actul normativ criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.320/122/2016 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale**. Excepția a fost ridicată de Societatea Euromobila Prod — S.R.L. cu sediul în municipiul Giurgiu, cu ocazia judecării unei acțiuni în contencios administrativ, în contradictoriu cu Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația pentru Contribuabilii Mijlocii constituită la nivelul regiunii Ploiești, având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a înștiințării de respingere a notificării nr. 2.960 din 6 aprilie 2016.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține că prevederile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 înfrâng principiul egalității în drepturi, întrucât instituie o discriminare între contribuabili, în sensul că reglementează privilegii în favoarea unora dintre aceștia, excluzându-i pe alții. Arată că, prin ordonanța de urgență menționată, legiuitorul a urmărit să instituie un sistem de măsuri pentru asigurarea unei bune

colectări a creanțelor fiscale care au fost eșalonate la plată. Legiuitorul a prevăzut, astfel, anularea cotei de 54,2% din dobânda eșalonată la plată în folosul celor ce își sting anticipat obligațiile de plată eșalonate. Așadar, determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului anulării cotei de 54,2% din dobânda eșalonată la plată este acțiunea contribuabilului de a achita în avans suma ce urmează a rămâne în contul organelor fiscale. Prin urmare, apreciază că obiectivul urmărit de legiuitor, respectiv acela de colectare anticipată, este atins cu prisosință și în ipoteza în care contribuabilul a achitat integral obligația de plată, mai puțin cota de 54,2% din dobânda eșalonată la plată, care, oricum, va fi restituită. Așa fiind, apreciază că neachitarea în termenul impus de lege a cotei de 54,2% din dobânda eșalonată la plată nu poate fi un element care să îl excludă pe contribuabilul în cauză de beneficiul scutirii de la plată. În acest context, consideră că societatea este discriminată în raport cu alte societăți/contribuabili în favoarea cărora este reglementat un regim privilegiat, subliniind că discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept/beneficiu, iar remediul constituțional specific îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului. Or câtă vreme principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, atunci nu există niciun motiv rezonabil pentru care un contribuabil care a achitat integral obligațiile impuse de lege, mai puțin cota care oricum i-ar fi fost restituită, să nu beneficieze, la rândul său, asemenea contribuabilului care a achitat cota de 54,2%, ulterior restituită, de reducerea la plata acestui procent.

6. **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate „apare ca nejustificată”. În acest sens, arată că diferența operată de prevederile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 4/2016, între cele două categorii de contribuabili, respectiv cel care a achitat inclusiv cota de 54,2% din dobânda eșalonată la plată și cel care nu a achitat-o, justifică un tratament juridic diferențiat, impunându-se a se reține că cele două categorii de contribuabili se află în situații juridice diferite din perspectiva incidenței normei analizate. Instanța de judecată arată că intenția legiuitorului a fost tocmai aceea de a acorda o bonificație contribuabililor care au achitat integral dobânda eșalonată la plată față de cei care nu au achitat-o integral, procedura/modalitatea de restituire a cotei de 54,2% fiind atributul organului fiscal.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, din analiza argumentelor formulate, autoarea excepției nu invocă o veritabilă excepție de neconstituționalitate, ci lipsa de logică a normei legale care impune, pentru a obține o facilitate fiscală, achitarea unei sume de bani ce urmează a fi restituită, ulterior, contribuabilului. Raportat la art. 16 din Constituție, Guvernul consideră că nu se poate reține încălcarea principiului egalității în fața legii, din

moment ce norma legală impune aceeași condiție tuturor contribuabililor pentru a putea beneficia de facilitatea fiscală instituită.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 21 octombrie 2015, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 4/2016 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015, prevederi potrivit cărora „*Contribuabilii care la data de 30 septembrie 2015 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 31 martie 2016 pot beneficia de anularea unei cote de 54,2% din dobânda eșalonată la plată și nestinsă la 30 septembrie 2015, inclusiv, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la 31 martie 2016. În acest caz, cota de 54,2% din dobânda achitată odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Codului de procedură fiscală.*”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi și art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și celor ale art. 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind egalitatea în fața legii.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, astfel cum reiese din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015, precum și din preambulul acesteia, promovarea acestui act normativ a fost generată de interesul general de susținere a creșterii economice prin sprijinirea contribuabililor aflați în dificultate și care nu au fost în măsură să acceseze o eșalonare la plata obligațiilor fiscale restante, împrejurare ce a impus instituirea unei măsuri conjuncturale de acordare a unei facilități fiscale prin care s-a urmărit stimularea conformării voluntare a contribuabililor la plata obligațiilor fiscale și maximizarea încasărilor bugetare, stimularea mediului economic și, respectiv, diminuarea arieratelor bugetare, aspect de care beneficiază întreaga societate. De asemenea, prin procedura din 16 noiembrie 2015, modificată și completată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 378 din 17 martie 2016, s-a prevăzută faptul că facilitățile fiscale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015, se acordă fie de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin organele fiscale subordonate, pentru obligațiile de plată administrate de aceasta, fie de către direcțiile de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice, pentru obligațiile stabilite de acestea și care, potrivit legii, se transmit spre recuperare Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

14. Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015, penalitățile de întârziere, precum și o cotă de 54,2% din dobânzi, aferente obligațiilor de plată principale datorate bugetului general consolidat, restante la 30 septembrie 2015, inclusiv, și administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ anumite condiții expres prevăzute de acest act normativ, iar, în caz contrar, organul fiscal emite o înștiințare de respingere a notificării, ori de câte ori constată că respectivul contribuabil nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele reglementate de prevederile Ordonanței de urgență nr. 44/2015, așa cum, de altfel, s-a întâmplat și în prezenta cauză. Prin acest act normativ, se creează cadrul legal pentru ca orice persoană fizică, persoană juridică sau alte entități fără personalitate juridică aflate în dificultate să ajungă la zi cu plata taxelor și impozitelor, beneficiind de anularea obligațiilor de plată accesorii datorate și neplătite, reprezentând penalități de întârziere; o cotă de 54,2% din dobânzi; o cotă de 77,1% din majorările de întârziere datorate până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2010, respectiv până la data de 1 iulie 2010, aferente obligațiilor de plată principale, numite în continuare debite, restante la 30 septembrie 2015 sau plătite până la această dată.

15. Potrivit conținutului normativ al reglementării criticate în speță, Curtea distinge două ipoteze pentru care acordă legiuitorul facilități fiscale, și anume, contribuabililor care, la data de 30 septembrie 2015, beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, și contribuabililor care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 31 martie 2016. Aceștia pot beneficia de anularea unei cote de 54,2% din dobânda eșalonată la plată și nestinsă la 30 septembrie 2015, inclusiv, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la 31 martie 2016. În acest caz, cota de 54,2% din dobânda achitată odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Codului de procedură fiscală.

16. Așa fiind, contribuabilii care la data de 30 septembrie 2015 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 31 martie 2016, pot beneficia de anularea unei cote de 54,2% din dobânda eșalonată la plată și nestinsă la 30 septembrie 2015, inclusiv, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la 31 martie 2016, iar, în acest caz, cota de 54,2% din dobânda achitată odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Codului de procedură fiscală. Scopul acestei măsuri/facilități fiscale este, pe de o parte, în sensul sprijinirii contribuabililor aflați în dificultate, iar pe de altă parte, în sensul stimulării achitării obligațiilor de plată restante la buget și majorării încasărilor bugetare.

17. Cu privire la critica autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia, prin prevederile legale criticate se instituie o discriminare între contribuabili, în sensul că acestea reglementează privilegii în favoarea unora dintre aceștia, excluzându-i pe alții, Curtea subliniază faptul că, în materie fiscală, regula o reprezintă plata obligațiilor fiscale, anularea sau acordarea unor facilități fiscale având un caracter de excepție, fiind astfel incidentă regula *exceptio est strictissimae interpretationis*, potrivit căreia atunci când o normă juridică instituie o excepție de la regulă, aceasta nu poate fi extinsă și la alte situații pe care norma juridică nu le prevede, acest beneficiu neputând fi convertit într-un drept fundamental.

18. În acest sens este, spre exemplu, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, prin care Curtea a statuat că art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de

natura lor” (a se vedea Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012). Totodată, prin Decizia nr. 760 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 23 februarie 2016, paragraful 14, s-a reținut că nicio normă constituțională nu interzice acordarea de facilități fiscale unor categorii de contribuabili, în scopul bunei desfășurări a politicii economice, fiscale și sociale a statului. Tot astfel, nicio normă constituțională nu interzice stabilirea condițiilor de acordare sau de retragere a facilităților fiscale prevăzute în beneficiul unor contribuabili în funcție de necesitățile perioadei de referință.

19. Astfel, ca urmare a evaluării contextului în care a fost adoptată reglementarea legală criticată și a scopului urmărit de legiuitor, Curtea subliniază că acesta este singurul în măsură să stabilească atât posibilitatea de exonerare de la plată a unor obligații fiscale de către anumite categorii de contribuabili, cât și condițiile în care se realizează această măsură fiscală. Prin urmare, Curtea constată că reglementarea criticată nu

contravine dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

20. În ceea ce privește invocarea art. 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin raportare la art. 11 și 20 din Constituția României, Curtea constată că aceasta este incorectă. Astfel, așa cum a stabilit în jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 206 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 17 aprilie 2012, „Carta, potrivit art. 6 alin. 1 din Versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 84 din 30 martie 2010, are aceeași valoare juridică cu cea a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, care, în înțelesul art. 148 din Constituția României, reprezintă tratatele constitutive ale Uniunii Europene. Așadar, în sistemul constituțional românesc, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu intră sub incidența art. 20 din Constituție, care se referă la tratatele internaționale privind drepturile omului, astfel încât autorul excepției ar fi trebuit să invoce normele cuprinse în Cartă prin raportare la art. 148 din Legea fundamentală.”

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Euromobila Prod — S.R.L., cu sediul în municipiul Giurgiu, în Dosarul nr. 1.320/122/2016 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și constată că prevederile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 29 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Biroul Executorului Judecătoresc Gelu Iulian Grasu în Dosarul nr. 14.826/212/2015 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 286D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.826/212/2015, **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de pârâțul-apelant Biroul Executorului Judecătoresc Gelu Iulian Grasu cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 3.008/2016 și a Încheierii de ședință din 2 decembrie 2015, pronunțate de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 14.826/212/2015, prin care s-a admis excepția netimbrării cererii de chemare în garanție formulată de pârât.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că „precizarea cuprinsă în art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în sensul timbrării cererii de chemare în garanție după regulile aplicabile obiectului cererii” este neconstituțională, deoarece instituie un tratament discriminatoriu pentru pârâțul care formulează cerere de chemare în garanție a asigurătorului său, apreciind, astfel, că nu este echitabilă obligarea pârâțului la plata unei taxe raportate la pretențiile, încă nedovedite, ale reclamantului. Consideră că reglementarea criticată este contrară și dispozițiilor art. 44 din Constituție, de vreme ce, prin instituirea obligației de plată a unei taxe calculate la valoarea unor pretenții ce nu îi aparțin, i se încalcă dreptul de proprietate, având în vedere că nu este garantată recuperarea taxei, în situația respingerii acțiunii. Apreciază, de asemenea, că prin „taxa abuzivă” impusă de textul criticat se aduce atingere și dreptului la apărare al pârâțului, acesta fiind împiedicat să își formuleze în mod eficient apărarea.

6. Totodată, în susținerea contrarietății reglementării criticate cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este invocat caracterul cererii de chemare în garanție, de veritabil mijloc de apărare a patrimoniului pârâțului, sens în care face referire la prevederile art. 72 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

7. **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea opiniei sale, instanța de judecată invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie, prin care s-a statuat că legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru pentru a nu se afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Totodată, invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie, prin care s-a statuat că atât „obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție”. S-a arătat, de asemenea, că, „plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța

judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora”.

10. **Avocatul Poporului** învederează faptul că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exemplu fiind Decizia nr. 606 din 4 noiembrie 2014. În acest context, învederează faptul că își menține punctul de vedere exprimat cu acel prilej, în sensul constituționalității prevederilor legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, precum cererile de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile obiectului cererii, dacă aceasta ar fi fost exercitată pe cale principală.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

15. **Examinând excepția de neconstituționalitate**, Curtea constată că prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens, este Decizia nr. 305 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 15 noiembrie 2017, și Decizia nr. 842 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 2 aprilie 2018, prin care Curtea a constatat că prevederile criticate sunt constituționale.

16. Curtea precizează, totodată, că soluția legislativă cuprinsă în art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se regăsea, inițial, în cuprinsul art. 10 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, prevederi de lege asupra cărora Curtea s-a pronunțat, de asemenea, în repetate rânduri, în sensul constatării constituționalității acestora (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 796 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 29 noiembrie 2006, și Decizia nr. 1.039 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011).

17. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că „procedura de stabilire a taxei de timbru în cazul cererii de intervenție/garanție este aceeași cu cea aplicabilă cererii principale, nu și cuantumul taxei, care se calculează în funcție de valoarea pretinsă prin cererea de intervenție/garanție. În acest sens sunt, de altfel, și prevederile art. 10 alin. (2) din Normele metodologice pentru

aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 760/C/1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 10 august 1999, potrivit căroră «*Cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție ce apar în urma unei acțiuni care are ca obiect drepturi evaluabile în bani sunt supuse taxei judiciare de timbru calculate la valoarea ce se pretinde prin aceste cereri.*»

18. În jurisprudența sa în materia taxelor judiciare de timbru, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit, în cadrul mecanismului statului, activitatea autorității judecătorești corespunde asigurării unui serviciu public ale cărui costuri sunt suportate de la bugetul de stat (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 943 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2007). În consecință, legiuitorul este îndreptățit să instituie taxe judiciare de timbru, pentru a nu afecta bugetul de stat prin costurile procedurii judiciare deschise de părțile aflate în litigiu. Curtea a mai reținut că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

19. De asemenea, potrivit art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, iar, în anumite situații, expres prevăzute de lege, instanța acordă și persoanelor juridice, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Biroul Executorului Judecătoreasc Gelu Iulian Grasu în Dosarul nr. 14.826/212/2015 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea criteriilor și procedurilor de evaluare și certificare ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

În temeiul prevederilor art. 340 alin. (2) lit. f) și al art. 342 alin. (1)—(3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 556/2011 privind organizarea, structura și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru stabilirea criteriilor și procedurilor de evaluare și certificare ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională pentru Calificări, prin Centrul Național de Acreditare, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 2 mai 2018.
Nr. 3.629.

ANEXĂ

METODOLOGIE

pentru stabilirea criteriilor și procedurilor de evaluare și certificare ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta metodologie reglementează punerea în aplicare a prevederilor articolelor 340 și 342 din Legea educației naționale nr. 1/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 45 din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În procesul de coordonare a autorizării centrelor de evaluare a competențelor obținute pe alte căi decât cele formale, Autoritatea Națională pentru Calificări, denumită în continuare *ANC*, utilizează evaluatori de competențe

profesionale, evaluatori de evaluatori și evaluatori externi, denumiți în continuare *experți în evaluare și certificare* în sistemul formării profesionale a adulților.

(2) Calitatea de expert în evaluare și certificare se obține prin înscrierea în Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi certificați, denumit în continuare *Registru*, în urma îndeplinirii criteriilor și parcurgerii procedurilor de evaluare și certificare organizate de către *ANC*.

(3) Centrele de evaluare și certificare a competențelor obținute pe alte căi decât cele formale, denumite în continuare *centre*, folosesc numai evaluatori de competențe profesionale înscriși în *Registru*.

CAPITOLUL II

Criteriile de evaluare și certificare ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

Art. 3. — Poate participa la selecția pentru obținerea calității de evaluator de competențe profesionale orice persoană interesată care îndeplinește, cumulativ, următoarele criterii:

a) este specialist în domeniul educațional ISCED solicitat, dovedit prin diplomă de studii universitare. Domeniile ISCED sunt următoarele: Educație; Arte și Științe Umaniste; Științe sociale, Jurnalism și Comunicare; Afaceri, Administrație și Drept; Științele naturii, Matematică și Statistică; Tehnologia Informației și Comunicațiilor; Inginerie, Industrie Prelucrătoare și Construcții; Agricultură, Silvicultură, Piscicultură și Științe Veterinare; Sănătate și Asistență Socială; Servicii;

b) deține certificatul de evaluator de competențe profesionale, obținut prin absolvirea unui program de formare profesională continuă autorizat în condițiile legii;

c) dovedește experiență de muncă de minimum 2 ani din ultimii 5 ani de muncă în ocupația/calificarea pentru care solicită înscrierea în Registru;

d) a participat în ultimii 4 ani la programe de formare profesională continuă în domeniul educațional în care are specializarea (minimum 40 de ore).

Art. 4. — (1) Poate participa la selecția pentru obținerea calității de evaluator de evaluatori orice persoană interesată care îndeplinește, cumulativ, următoarele criterii:

a) este specialist în domeniul educațional ISCED solicitat, dovedit prin diplomă de studii universitare;

b) deține certificatul de evaluator de evaluatori, obținut prin absolvirea unui program de formare profesională continuă autorizat în condițiile legii;

c) dovedește experiență de muncă de minimum 3 ani din ultimii 5 ani de muncă în ocupația/calificarea pentru care solicită înscrierea în Registru;

d) are experiență de cel puțin 1 an ca evaluator de competențe profesionale;

e) a participat în ultimii 4 ani la programe de formare profesională continuă în domeniul educațional în care are specializarea (minimum 40 de ore).

(2) Poate îndeplini calitatea de evaluator de evaluatori și un expert ANC, desemnat prin decizie a președintelui ANC.

Art. 5. — (1) Poate participa la selecția pentru obținerea calității de evaluator extern orice persoană interesată care îndeplinește, cumulativ, următoarele criterii:

a) este absolvent de studii superioare;

b) deține certificatul de evaluator extern, obținut prin absolvirea unui program de formare profesională continuă autorizat în condițiile legii;

c) are experiență de muncă de minimum 3 ani;

d) a participat în ultimii 4 ani la programe de formare profesională continuă (minimum 40 de ore).

(2) Poate îndeplini calitatea de evaluator extern și un expert ANC, desemnat prin decizie a președintelui ANC.

Art. 6. — Înscrierea la selecția pentru obținerea calității de expert în evaluare și certificare se face prin una dintre următoarele modalități:

a) solicitare în nume propriu;

b) propunere din partea unui centru.

CAPITOLUL III

Procedurile de evaluare și certificare ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

Art. 7. — În vederea înscrierii la selecție, persoanele/centrelle interesate vor depune, la sediul ANC, un dosar care va conține următoarele documente:

a) curriculum vitae;

b) scrisoare de motivație;

c) portofoliu personal, care să cuprindă dovezi referitoare la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4 din prezenta metodologie.

Art. 8. — Procedurile pentru evaluarea și certificarea experților în evaluare și certificare sunt organizate și desfășurate de către ANC și presupun derularea următoarelor etape:

a) analiza dosarelor depuse de către persoanele/centrelle interesate;

b) susținerea unei probe scrise;

c) susținerea unui interviu.

Art. 9. — Modalitatea de organizare și desfășurare a probei scrise și a interviului este stabilită prin decizie a președintelui ANC și este publicată pe site-ul ANC.

Art. 10. — Rezultatele evaluării și certificării experților vor fi făcute publice de către ANC în termen de 10 zile lucrătoare de la finalizarea procedurilor.

Art. 11. — (1) Persoanele declarate admise în urma parcurgerii procedurilor sunt certificate ca experți în evaluare și certificare de către ANC și sunt înscrise în Registru.

(2) Certificarea ca expert în evaluare și certificare are o valabilitate de 4 ani și se poate reînnoi, la cererea persoanei interesate, în urma parcurgerii unui proces de reevaluare.

(3) Reevaluarea în vederea reînnoirii calității de expert în evaluare și certificare se realizează pe baza unui interviu și a portofoliului personal ce cuprinde dovezi privind activitatea de evaluator de competențe profesionale/evaluator de evaluatori/evaluator extern, desfășurată pe durata deținerii calității de expert.

(4) Dacă persoana interesată nu solicită reevaluarea în vederea reînnoirii calității de expert în evaluare și certificare sau nu promovează reevaluarea, aceasta este eliminată din Registru.

CAPITOLUL IV

Activitatea evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

Art. 12. — (1) Evaluatorii de competențe profesionale își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 4.543/468/2004, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile Instrucțiunilor privind autorizarea

centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale, obținute pe alte căi decât cele formale, aprobate prin decizia președintelui ANC.

(2) Evaluatorii de competențe profesionale pot fi evaluați periodic/monitorizați de către evaluatorii de evaluatori, în baza unei decizii a președintelui ANC.

Art. 13. — (1) Activitatea de evaluare a evaluatorilor de competențe profesionale presupune:

a) evaluarea și certificarea persoanelor care solicită calitatea de evaluator de competențe profesionale;

b) evaluarea periodică/monitorizarea modului în care evaluatorii de competențe profesionale își desfășoară activitatea de evaluare în conformitate cu legislația în vigoare, dacă evaluarea periodică este decisă de către președintele ANC.

(2) Prin activitatea de evaluare periodică/monitorizare efectuată de evaluatorul de evaluatori asupra evaluatorului de competențe profesionale se analizează următoarele tipuri de documente:

a) dosarele de evaluare de competențe întocmite de către evaluatorul de competențe profesionale;

b) metodele și instrumentele de evaluare aplicate de către evaluatorul de competențe profesionale;

c) orice dovezi analizate/utilizate de către evaluatorul de competențe profesionale pentru fundamentarea deciziei de acordare unui candidat a certificatului de competențe profesionale.

Art. 14. — (1) Evaluatorul de evaluatori poate participa, ca observator, la procesul de evaluare a candidaților de către evaluatorul de competențe profesionale, prin decizie a președintelui ANC.

(2) Evaluatorul de evaluatori întocmește un raport, care conține inclusiv recomandări și propuneri privind situația constatată, pe care îl prezintă conducerii ANC în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea evaluării candidaților.

Art. 15. — Evaluatorul de evaluatori, în vederea desfășurării activității, încheie un contract de prestări servicii cu ANC.

Art. 16. — (1) Evaluatorul extern își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile art. 342 alin. (5) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 4.543/468/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Instrucțiunilor privind autorizarea centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale, obținute pe alte căi decât cele formale, aprobate prin decizie a președintelui ANC.

(2) Evaluatorul extern desfășoară două tipuri de evaluare:

a) evaluarea în vederea autorizării centrului;

b) evaluarea periodică/monitorizarea calității activității centrului.

(3) Scopul, obiectivele și activitățile desfășurate în cadrul vizitei de evaluare periodică/monitorizare a unui centru sunt stabilite prin decizie a președintelui ANC și sunt comunicate centrului cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de efectuarea vizitei.

Art. 17. — (1) Evaluatorul extern încheie un contract de prestări servicii cu ANC, în care sunt stipulate și drepturile, și obligațiile părților.

(2) Evaluatorul extern va răspunde civil, penal sau administrativ, pentru legalitatea evaluării realizate, pe baza contractului încheiat cu ANC.

CAPITOLUL V

Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

Art. 18. — Se aprobă structura Registrului național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta metodologie.

Art. 19. — (1) Procedura internă de înscriere în Registru a experților în evaluare și certificare se aprobă prin decizie a președintelui ANC.

(2) Registrul se publică pe site-ul ANC și se actualizează periodic, pe baza criteriilor și procedurilor de evaluare și certificare prevăzute de prezenta metodologie.

CAPITOLUL VI

Norme de conduită profesională ale evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

Art. 20. — Normele de conduită profesională prevăzute de prezenta metodologie sunt obligatorii pentru experții în evaluare și certificare înscriși în Registru.

Art. 21. — Activitatea experților în evaluare și certificare trebuie să fie guvernată de următoarele principii fundamentale și norme de conduită:

a) supremația legii și a interesului comunitar general în fața interesului personal;

b) interesul candidatului și al angajatorilor pentru calitate;

c) competența profesională, ca principiu conform căruia toate activitățile desfășurate de experții în evaluare și certificare sunt tratate cu responsabilitate, competență și eficiență, pe baza cunoștințelor și aptitudinilor dobândite, în acest sens experții evaluatori certificați având următoarele obligații:

— să cunoască legislația specifică activității desfășurate, să se preocupe în mod constant de creșterea nivelului de pregătire;

— să își dezvolte permanent competențele profesionale cerute de procedurile de evaluare;

— să își îndeplinească cu responsabilitate toate obligațiile stabilite prin procedurile de evaluare;

d) integritatea, principiu conform căruia activitatea experților în evaluare și certificare este exercitată cu onestitate și corectitudine;

e) în acest sens, experții trebuie să respecte următoarele reguli de conduită:

— să evite orice activitate care le-ar putea afecta credibilitatea, obiectivitatea și imparțialitatea;

— să semnaleze conducerii ANC dacă se află în situație de incompatibilitate sau conflict de interese între calitatea de evaluator și alte calități care decurg din activitatea sa și să

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „preșcolar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.730/2014*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „preșcolar” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Natanael” din municipiul Suceava,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 12 din 14.12.2017 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 7 iunie—29 noiembrie 2017,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael”, cu sediul în municipiul Suceava, strada Lipoveni nr. 10, județul Suceava, cod de identificare fiscală 32490865, începând cu anul școlar 2018—2019.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2022—2023.

Art. 3. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „preșcolar” autorizat, se preia la nivelul de învățământ „preșcolar” acreditat în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Suceava, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 5. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava, Inspectoratul Școlar Județean Suceava și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 14 mai 2018.
Nr. 3.687.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.730/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

